

Від авторів

У ХХІ столітті вже майже кожен стикається зі сучасними радіотехнічними пристроями та з використанням принципів радіотехніки в побуті. При цьому найчастіше ніхто не задумується, на чому засноване проектування і виготовлення таких пристроїв, – на їхніх теоретичних основах. Лише видатні вчені забезпечували прогрес у галузі радіотехніки. Таким був і д-р техн. наук, професор Юрій Теофанович Величко (*1903+1979 рр.), спеціаліст у галузі теоретичної радіотехніки.

Професор Ю. Т. Величко багато років завідував кафедрою “Теоретична радіотехніка і радіовимірювання”, був деканом радіотехнічного факультету Львівської політехніки, членом редколегії журналу “Радиоэлектроника” (Київ) і періодичного наукового збірника “Теоретическая электротехника” (Львів, ЛДУ), неодноразово з доповідями виступав за кордоном. Ю. Т. Величко завжди читав лекції і виступав українською мовою, вдосконалював українську технічну термінологію.

Здобувши високопрофесійну вищу технічну освіту в Данцігу (тепер Гданськ), проектуючи ще в довоєнний час оригінальні ширококомвні приймачі, професор Ю. Т. Величко запропонував чимало нових ідей теоретичної радіотехніки. Окремі його наукові ідеї ще чекають майбутньої розробки. Свій виклад теоретичної радіотехніки він опублікував у навчальному посібнику, де до конкретних завдань він переходить від певних узагальнень. Під керівництвом професора Ю. Т. Величка виконано і захищено кільканадцять кандидатських дисертацій. Більше ніж половина учнів наукової школи Юрія Теофановича стали пізніше докторами наук.

Автори цієї книги слухали лекції професора Ю. Т. Величка, були свідками його виступів у нас і за кордоном. Перший розділ про молоді роки Юрія Теофановича уклав доцент А. Ю. Воробкевич. Нагадаємо, що його батько був товаришем Юрія Теофановича під час навчання в Данцігу. Другий розділ про діяльність Юрія Теофановича у Львівській політехніці подав

професор Й. А. Захарія, колишній доцент кафедри Ю. Т. Величка. Третій розділ – інформативний огляд наукових досягнень професора Ю. Т. Величка – опрацювали професор Т. І. Бардила й доцент А. Ю. Воробкевич.

З глибоким сумом автори висловлюють велику вдячність Світлої Пам'яті заслуженому працівникові освіти України, почесному професорові Богданові Андрійовичу Мандзію за зворушливе вступне слово до цього видання.

Автори вдячні О. В. Шишці та працівникам архіву й бібліотеки Львівської політехніки за допомогу в доступі до матеріалів про вченого, дочці та зятеві професора Ю. Т. Величка Христині та Любомирові Левандовським за надані матеріали до його біографії, а також усім, хто допомагав у роботі над цією книгою.

Автори не сумніваються, що приклад життя і праці професора Ю. Т. Величка, описаний у книзі, слугуватиме вихованню молодого покоління радіоспеціалістів-патріотів.